

20 лютого 2016 року

№№ 15-16 (1633-1634)

kraevid2003@ukr.net

КРАЄВИД

Шановні земляки!

20 лютого ми вшануємо пам'ять Героїв Небесної Сотні — людей, які віддали життя за краще майбутнє для своєї країни. Їх вчинок змінив хід сучасної історії України. Завдяки їх самовідданості, патріотизму та вірі в ідеали свободи й демократії наша країна отримала унікальний шанс повністю змінитися, впевнено ступити на європейський шлях розвитку. І ми вже не зійдемо з нього. Він не буде простим, але приклад Героїв Небесної Сотні ніколи не дасть нам здатися, скласти руки й відмовитися від поставлених цілей.

У цей день хочу ще раз висловити слова співчуття та глибокої вдячності сім'ям Героїв України Євгена Котляра, Владислава Зубенка та Юрія Парашука — трьох наших земляків, які загинули в Києві в 2014-му. Їхні імена пам'ятатиме не одне покоління українців. Їх приклад надихнув тисячі воїнів, які сьогодні захищають нашу країну на Донбасі.

Переконаний, разом, спільними зусиллями ми змінимо країну, доведемо до кінця вкрай необхідні реформи, і Україна досягне того майбутнього, про яке мріяли Герої Небесної Сотні. Це буде найкращою даниною їхній світлій пам'яті. Слава Україні!

Голова Харківської облдержадміністрації Ігор Райнін

Шановні шевченківці!

Цього тижня ми другий рік поспіль вшануємо пам'ять Героїв Небесної Сотні.

Усі прекрасно знають і розуміють, що 100 — цифра символічна, і тих, які віддали своє життя під час Революції гідності, було набагато більше. А скільки поранених... Їх поєднали відвага і стійкість, демократичні цінності. Вони боролися заради майбуття дітей, власних родин і України.

Вічна пам'ять Героям! Вічна слава! Бо не скорилися, не відступили, не зрадили!

Дехто продовжив справу побратимів і продовжує давати відсіч тепер уже не внутрішньому, а зовнішньому ворогові, змінивши київський Майдан на східноукраїнську АТО чи волонтерську діяльність.

Низько вклоняємося усім без винятку Героям. Нам, суцям, щиро бажаємо не зрадити подвиг Небесної Сотні. Будьмо справжніми патріотами своєї Батьківщини, любимо Україну своїми справами, наближаймо мир та добробут на рідній землі.

Слава Україні! Слава її героям!

Голова районної державної адміністрації Євгеній Красноручський

Голова районної ради Наталія Онищенко

Шановні мешканці Харківщини!

Від імені всього депутатського корпусу звертаюся до вас з нагоди Дня Героїв Небесної Сотні. Сьогодні ми вшануємо пам'ять усіх мужніх та сміливих громадян України, які віддали життя заради майбутнього Батьківщини і до останньої миті виборювали кращу долю задля багатомільйонної держави.

Ні жорстокі побиття, ні звуки пострілів, ні безпосередня загроза життю українців, які під час Революції гідності хоробро захищали честь свого народу, не змогли залякати справжніх патріотів, які віддали життя за світле майбутнє України.

Ми, представники вольової, ніким не скореної нації, пишаємося кожним, хто зробив свій внесок у захист принципів та цінностей демократії. І низько вклоняємося сім'ям, які виховали Героїв.

Наш обов'язок — гідно вшанувати пам'ять Небесної Сотні та назавжди обрамити її величний самовідданий подвиг непорушністю громадянської поваги.

Голова Харківської обласної ради Сергій Чернов

100 — символічна цифра

З метою віддання належної шани громадянському подвигу, вшанування патріотизму і мужності людей, які виступили на захист демократичних цінностей, відстояли національні інтереси та європейський вибір нашої держави, відповідно до указу Президента України Петра Порошенка, 20 лютого вся країна відзначає День Героїв Небесної Сотні.

В актовому залі ліцею райради місцева молодь, освітяни, представники райдержадміністрації та громадськість району зустрічали «голос майдану», відомого письменника-барда, нашого земляка ВОЛОДИМИРА ГОНСЬКОГО.

Виявилось, гість до п'яти років жив на Огурцівці. Його дід похований тут, а на Шевченківщину завітав, аби поділитися з нами своїми переживаннями та баченням новітньої історії. Він вражав присутніх виконанням наживо народних пісень під гітару, декларуванням поезії Василя Симоненка. З великим трепетом та захватом презентував свою книгу «Людина і нація. Час воїнів», в якій зібрані історичні та політологічні матеріали про героїв національно-визвольної боротьби українського народу, документи про голодомор, про мову, про суть і роль Майдану та Помаранчевої революції, інша інформація.

Вся зустріч була пронизана патріотичними почуттями, любов'ю до людей. Емоційність Володимира передавалась кожному глядачу, адже вони чули і бачили людину, яка гаряче вболіває за Україну, і своїм прикладом, піснями та віршами змушує й надихає всіх замислитися над тим, чи про таку державу, якою вона є сьогодні, мріяли козаки, селяни, борці, коли віддавали свої життя за незалежність нашої країни.

По закінченню вечора бажаючі могли повчитися навичкам гри на гітарі, отримати примірник видання з авторським підписом, поділитися своїми талантами.

НА ПОЛЯХ РАЙОНУ

Перезимували

Однією з турбот аграріїв в лютому є моніторинг стану озимини. Особливо це стає актуальним після такої несприятливої осені, як минула. Нині вже можна зробити перші висновки того, як перезимували зернові культури цьогоріч.

За словами завідувачки сектором продукції рослинництва управління агропромислового розвитку райдержадміністрації Тетяни Шпаковської, з засіяних в районі 18 тисяч гектарів восени зійшло 90%. З них 56%, що становить 9,9 тис. га, знаходяться в задовільному стані. Решта — в слабкому.

На тих полях, де сходи не з'явилися вчасно, сьогодні частково рослини розвинулися лише до стадії ключки або шильця, що недостатньо для весняної вегетації. Тому такі ділянки підлягатимуть пересіву. Для цього в господарствах вже закладено достатній страховий фонд насіння. Чи не збільшиться ремонтна площа через нестійку погоду? Адже за лютневою відлигою можуть повернутися міцні морози.

— Сорти, що сіють у нас, — відповідає Тетяна Олексіївна, — без снігу витримують морози до мінус вісімнадцяти. Тому будемо сподіватися на краще. Зараз селяни чекають слушної нагоди, аби розпочати перше підживлення. Це додасть рослинам життєвої енергії для подальшого розвитку. На жаль, придбання добрив — справа не з дешевих. Тому їх закупила лише половина великих сільгоспприємств. А практика доводить, що підготовані посіви дають значно вищі врожаї.

ПРОБЛЕМА

Районна медицина: вижити і зберегти

З початку нинішнього року мешканці району бурхливо обговорюють чутки, що не залишають байдужим нікого. Мовляв, в Шевченковому закриють лікарню. Інтерпретації цих новин були різні: від припинення діяльності лише пологового відділення до можливості взагалі залишитися без ЦРЛ. Оскільки важко знайти людину, яка б ніколи за життя не зверталася по меддопомогу, то ця тема дійсно хвилює всіх. Тож який же стан справ насправді?

Народ давно підмітив, що диму без вогню не буває. Проблема існує і її намагаються вирішити на різних рівнях. Про все це йшлося на медичній нараді, куди завітало керівництво району: голова райдержадміністрації **Євгеній Красноручський** і його заступники — **Юрій Кулик** та **Олександр Семенов**.

Скорочуємося

Вже третій рік країна живе в стадії реформування. Не стала винятком і медична сфера. Змінити намагаються все — від структури до джерел фінансування. Зокрема, наприкінці минулого періоду Верховна Рада прийняла рішення про те, що з 1 січня 2016 року вторинна ланка системи охорони здоров'я, тобто, центральні районні лікарні, переходить на утримання області. Але перед прийняттям бюджету все «перегнали» і залишили стару схему.

— Взагалі, — розповідає головний лікар ЦРЛ **Любов Стаднік**, — фінансування галузі, в цілому по країні, порівняно з минулим роком, скоротилося на 5 мільярдів гривень. В результаті чого і нашій лікарні для нормального функціонування не вистачає 1,8 мільйона гривень. Проте, ми розуміємо, що населення не можна залишити без можливості лікуватися. Тому намагаємося знайти раціональні шляхи, скорочуючи витрати до мінімуму. Зокрема, розроблено графік, за яким всі стаціонарні відділення почергово перебуватимуть у тарифній відпустці. Таким чином ми можемо зекономити понад 109,6 тисячі гривень. Крім цього, є домовленість з працівниками про

те, що вони, за потребою, братимуть відпустки без збереження зарплати. Це теж додаткова економія у розмірі 134,1 тис. грн. Довелось нам зняти і доплатити за сумісництво.

Окрім того, вже два роки департамент ХОДА рекомендує призупинити роботу пологового відділення, посилаючись на відсутність постійного лікаря акушера-гінеколога, неонатолога та анестезіолога. Адже це унеможливує надання своєчасної кваліфікованої медичної допомоги і створює загрозу життю мам і новонароджених. Цілодобовий нагляд зазначених спеціалістів забезпечується у стаціонарах з 300 і більше пологами на рік. Наш відношення до малопотужних, оскільки за останні 20 років спостерігається спад народжуваності. Так у 2015-му з'явилось на світ лише 112 малюків. Враховуючи подані рекомендації та фінансову обмеженість, ми змушені попередити персонал цього відділення про тимчасове припинення його функціонування з 1 квітня поточного року. При цьому, вагітні як і раніше, перебуватимуть на обліку й спостерігатимуться в жіночій консультації. А породіль бригади екстреної меддопомоги будуть доставляти до сусідніх пологових будинків.

Таким чином, зібравши всі наші заходи до купи, ми економимо близько 800 тисяч гривень. Залишається знайти решту суми...

Як ділили бюджетний пиріг

Для дотаційного району мільйон — чималенька сума. Проте, на кону стоїть досить серйозна тема. Медицина є невід'ємною частиною соціальної сфери регіону. Якщо її викришити з загального моно-

літу, то й він почне сипатися. В результаті матимемо зовсім некомфортну зону для проживання пересічних громадян. Тому районне керівництво не залишається осторонь проблеми.

— Ми тісно спілкуємося з обласним департаментом охорони здоров'я, — пояснює Євгеній Красноручський. — Розробляючи майбутній бюджет, відповідно до законодавства заклали на медицину витрати на рівні 2015-го. Після прийняття закону «Про Державний бюджет України на 2016 рік», ми протягом двох тижнів внесли зміни й до свого кошторису, в результаті дотація для райлікарні скоротилася на 1,5 мільйона гривень. Взагалі ці установи фінансуються за рахунок цільової держсубвенції. При її обчисленні брали до уваги процес реформування, за яким вторинна ланка (всі віддалення та підрозділи і ЦРЛ) повинна була перейти на обласний рівень. Тому, коли ми отримали розподіл, виявилось, що первинну (Центр первинної медико-санітарної допомоги) профінансовано стовідсотково, а по вторинній виник дефіцит. Однак, реформи — справа не одного дня. Як пояснили в області, поки що питання передання не порушується. Це може статися протягом року, у будь-який момент. А можливо й ні — якщо не приймуться відповідна законодавча база.

Всі кроки, озвучені Л. Стаднік, вимушені та непопулярні. До того ж, слід зазначити, що зменшення штату чи оплачуваного робочого часу тягне за собою зниження прибуткового податку з фізичних осіб, який є найбільшим джерелом прибуткової частини райбюджету (60% від загальної його суми). Тому скорочення — це крайні заходи. А про закриття лікарні ніхто мови не веде.

— Є 300 тисяч гривень, які ми зекономили минулоріч, — продовжив Євгеній Васильович. — Ще 700 тисяч наберемо за рахунок цього річних надходжень. Їх повинно вистачити на закриття захищених статей. Хочу вам сказати, що в умовах економічної кризи нам доводиться самотужки «латати дірки» в бюджеті. Наприклад, в 2015-му район додатково виділив медицині та освіті, близько чотирьох мільйонів. Дивимось, де можна зменшити витрати, прораховуємо їх доцільність на ті чи інші цілі. Прикро, що доводиться призупинити роботу пологового відділення, яке в нас добре оснащене. Така ж картина і в педагогічній галузі — на останній сесії райради прийняли рішення про оптимізацію мережі шкіл. З 1 вересня перестануть діяти навчальні заклади, де менше 25 учнів. Таким чином, будуть об'єднані Волоськобалаклійська ЗОШ з Борівською та Березівська зі Сподобівською.

Достукатися до «небес»

Доля центральної лікарні не залишила нікого байдужим. На зібранні медики висловлювалися за те, що їй потрібно залишити в тому вигляді, якою вона є зараз.

— Погодьтеся, — емоційно говорила заступник головного лікаря первинної ланки **Тетяна Кузьменко**, — нащадки нас не зрозуміють, якщо ми дозволимо розвалити те, що є. Адже роками збирався гарний

потенціал для роботи. Нехай ми не на сто відсотків забезпечені необхідним обладнанням, але робимо все, щоб наші пацієнти отримували якісну допомогу. Давайте підіймати громадськість та стукати в усі інстанції...

Колегу підтримав увесь зал. Слід сказати, що не лише вони переймаються цим. Чимало організацій, установ та навіть пересічних громадян готові допомогти чим зможуть. Зокрема, аграрії району відгукнулися. От тільки справа в тому, що за Бюджетним кодексом їхні кошти не можна використати на зарплату та інші захищені статті. А ось, наприклад, для покращення матеріальної бази — без проблем.

На сьогодні вихід знайдено — 1,8 мільйони в кошук медичної галузі покладуть. Але ж, проблема дещо ширша. Реформу не зупиниш. Проте, ніхто й не каже, що вона не потрібна. Країна в такому стані, що зміни вкрай необхідні. Інше — як змінювати?

З минулого року, відтоді як почалася децентралізація і заговорили про добровільне об'єднання громад, ми постійно чуємо, що місцева влада отримує більше повноважень, але разом з тим і обов'язків додається. І на сьогодні вони полягають не лише в тому, аби знайти гроші на ті чи інші потреби. Треба «достукатися» нагору, адже з київських кабінетів багато чого не видно. І вже маємо зовсім невдалі, з місцевої точки зору, зміни в структурі прокуратури, коли «там», вивчаючи мапу області, вирішили, що Шевченкове, це майже Ізюм, а насправді дістатися туди зовсім не так просто, як здається. Та й зі структурою нової поліції прокурорська мережа зовсім не співпадає.

Але ми дещо відволіклися від теми. Наразі перед районом стоїть завдання: максимально вплинути на державні реформи.

— Депутати районної ради вже підготували листи до Кабміну, Верховної Ради, профільного міністерства та інших інстанцій, — звертався до районних лікарів керівник райдержадміністрації. — Я вас прошу взяти участь в їхньому редагуванні, аби прибрати звітні «голі» емоції та додати аргументів і фактів, які свідчать про необхідність збереження районної галузі охорони здоров'я. Ми повинні про це розповідати й пояснювати. Якщо тут залишиться лише система сімейної медицини та мінімальний стаціонар, це нікого не влаштує. Чимало хворих просто не знайдуть кошти, час, можливості десь поїхати. Та й на медогляди також необхідно буде вирушати кудись. І взагалі, ми не маємо права «розкидатися». Треба захистити це всім миром.

Зараз ЦРЛ працює у звичному режимі. Днями відбулася конференція, де вона звітувала про свою минулорічну роботу та окреслювала плани на майбутнє. Хоча воно поки що видається не таким вже й райдужним.

А ми, зі свого боку, хочемо звернутися до наших читачів щодо порушення на шпальтах районки наболілих тем. Для цього започатковується нова рубрика — «Голос народу», де лунатиме суспільна думка з приводу будь-якої актуальної для району проблеми.

Світлана Соловарова.

ПРЯМА ЛІНІЯ

Не за адресою

Цього тижня вперше в новому році відбулася пряма лінія з керівництвом району. Питань у людей, як завжди, було доволі.

Єдине, на чому хотілося б акцентувати, вони були не зовсім за адресою. Прохання допомогти з дровами, оформленням документів на будинок, очищенням ставків, освітленням вулиць, встановленням телефонної лінії та інші, звичайно, потребують уваги і хвилюють населення. Але, на жаль, вирішувати їх потрібно не на рівні районної державної адміністрації. Подібні проблеми повинні розв'язуватися на місцях — в сільрадах, де працюють провідні спеціалісти, очільники населеного пункту, сільські депутати, які зобов'язані допомагати своїм виборцям у тих чи інших питаннях. Тому вирішено посилити відповідальність органів місцевого самоврядування за підпорядковані їм території.

ДО ВИЗНАЧНОЇ ДАТИ

Герої назавжди

Тисячі молодих військовослужбовців гинуть у збройних конфліктах на територіях інших країн. Багатьом війна і сьогодні ламає життя.

Цей тиждень розпочався пам'ятним вшануванням героїчного подвигу наших воїнів-інтернаціоналістів. Дата проведення була обрана не випадково — саме цього дня, 15 лютого 1989 року, остання колона радянських військ залишила територію Афганістану.

В залі засідань райдержадміністрації майорили афганки, орден та медалі. Ветерани приймали вітання, насолоджувались концертною програмою, підготовленою працівниками будинку культури, та з радістю зустрічали побратимів. Пролунали на їхню адресу слова вшанування від першого заступника голови райдержадміністрації **Юрія Кулика** й голови райради **Наталії Онищенко**.

І як завжди, після урочистої програми присутні обговорили актуальні питання сьогодення. Щодо медичного забезпечення когорту мужніх поінформувала головний лікар ЦРЛ **Любов Стаднік**. Стосовно соціального захисту доповіла **Тетяна Григоренко**, начальник управління. Звертались до неї з приводу санаторно-курортного забезпечення та нарахування субсидій. Про пенсійні нюанси, нарахування, вікові рамки та надбавки до виплат присутнім розповіла за-

АКТУАЛЬНО

Усьому свій час

Це питання турбує жителів уже давно. Всі хочуть мати можливість повертатися в темну пору з роботи додому освітленим шляхом. Та про вартість такого задоволення, мабуть, ніхто не замислюється.

Освітлення вулиць відноситься до затратних послуг. Забезпечуючи мешканців світлом ввечері, вночі та вранці селищна рада з одного боку турбується про криміногенну ситуацію та безпеку громадян, а з іншого — нерационально розпоряджається своїми бюджетними надходженнями. Ліхтарі вимикаються зі сходом сонця і з заходом засвічуються, тому використання електроенергії рахується за різними тарифами. Але така функціональність потребує багато витрат. Зваживши всі «за» і «проти», й головне, заради економії коштів на реалізацію нагальніших проблем, селищна рада вирішила придбати спеціальні реле, які вмикатимуть світло згідно тарифів лютого з 18.00 години.

— Починаючи з 2006 року, коли було розпочате відновлення вуличного освітлення, — розповідає селищний голова **Володимир Володак**, — його вартість складала 5 копійок за кіловат. З часом змінювались норми використання, в

результаті чого нічний тариф встановили на рівні 25% від основної ціни. На сьогодні це майже 50 коп. за нічне світло та 2 грн за денне. Щоб було зрозуміло — з березня в темну пору воно буде коштувати 60% від вартості електроенергії, тобто від 2 грн. і дорівнюватиме 1,20 грн за 1 кВт. На жаль, це ще не кінець.

На сьогодні закуплено удосконалені пристрої, які програмуються на включення/виключення в певний час, незважаючи на природний фактор. Уже розпочато роботу щодо їх встановлення на Ленінському житловому масиві.

— Можливо це влаштує не всіх. В основному, незадоволеними будуть водії, які залишають свої автомобілі в освітлених місцях, — додає співрозмовник. — Але така необхідність виправдана збільшенням тарифів за спожите, згідно з постановою національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики і комунальних послуг. Тому перепрошую за тимчасову незручність. Ми йдемо тим шляхом, щоб і надалі продовжувати роботу в даному напрямі.

Дар'я Черкашина.

ДО ВИЗНАЧНОЇ ДАТИ

Герої назавжди

Тисячі молодих військовослужбовців гинуть у збройних конфліктах на територіях інших країн. Багатьом війна і сьогодні ламає життя.

Цей тиждень розпочався пам'ятним вшануванням героїчного подвигу наших воїнів-інтернаціоналістів. Дата проведення була обрана не випадково — саме цього дня, 15 лютого 1989 року, остання колона радянських військ залишила територію Афганістану.

В залі засідань райдержадміністрації майорили афганки, орден та медалі. Ветерани приймали вітання, насолоджувались концертною програмою, підготовленою працівниками будинку культури, та з радістю зустрічали побратимів. Пролунали на їхню адресу слова вшанування від першого заступника голови райдержадміністрації **Юрія Кулика** й голови райради **Наталії Онищенко**.

І як завжди, після урочистої програми присутні обговорили актуальні питання сьогодення. Щодо медичного забезпечення когорту мужніх поінформувала головний лікар ЦРЛ **Любов Стаднік**. Стосовно соціального захисту доповіла **Тетяна Григоренко**, начальник управління. Звертались до неї з приводу санаторно-курортного забезпечення та нарахування субсидій. Про пенсійні нюанси, нарахування, вікові рамки та надбавки до виплат присутнім розповіла за-

ступник начальника Пенсійного фонду **Галина Охріменко**. Приєднався до привітальних слів та познайомив з роботою відновленого воєнкомату місцевий комісар **Дмитро Поткін**. Окрім цього, порушувалося питання щодо фінансування районного товариства ветеранів Афганістану та воїнів-інтернаціоналістів, відсутності та не виконання правил пільгового проїзду тощо.

Загалом спілка налічує на сьогодні 64 особи, які співпрацюють задля забезпечення соцзахисту її членів, увіковічення пам'яті загиблих солдатів, пам'ятні знаки яким встановлено в Березівці, Волоській Балаклії, Петрівці. Вже в мирний час покинули ряди воїнів близько 15 чоловіків.

Постійні та найактивніші учасники щорічних засідань та життя товариства: голова **Валерій Пушкар'юв**, **Олександр Даниленко**, **Анатолій Ігнатченко**, **Борис Кондаков**, **Юрій Корх**, **Василь Кречківський**, **Анатолій Овчаренко**, **Валерій Оленченко**, **Микола Плутцов**, **Сергій Рикун**, **Олександр Сабков**, **Микола Столяров**, **Костянтин Сурков** та **Валерій Шпорт**. За їхніми, сьогодні усміхненими, обличчями приховано глибокий буремний слід бойових дій.

Пішли в історію ті роки. Але в пам'яті людській їм ще жити довго, тому що вона полита кров'ю солдатів і сльозами матерів та сиріт, які залишилися без батьків. Покоління, обпалене вогнем, як ніхто засвоїло військові та моральні уроки тієї ніким і нікому неоголошеної, героїчної і трагічної афганської війни.

Дар'я Гожа.

«Афганістан — біль моєї душі»

Такими словами розпочався урок мужності в читальному залі центральної районної бібліотеки, присвячений 27-й річниці виведення радянських військ з Афганістану.

Олена Любченко, заступник директора по роботі з дітьми, та **Зоя Катречко**, методист ЦРБ, розповіли учням 9-11 класів ліцею райради про передумови, початок тієї далекої війни. Потім продемонстрували присутнім відео-фільм «Кордон держави», розповіли про участь наших земляків в бойових діях, вшанували загиблих хвилиною мовчання. Згадали тут і про героїв сьогодення, які захищають рідну землю і кожного з нас на буремному сході нашої рідної України.

Запрошені воїни-інтернаціоналісти **Валерій Пушкар'юв** та **Анатолій Ігнатченко** поділилися своїми враженнями, про те, що довелося пережити на чужій землі під час проходження строкової служби.

Наприкінці заходу діти познайомилися з книжковою виставкою «Афганістан — гіркий біль і вічна пам'ять».

До відома ■■

Інформація для отримання дозволу на викиди забруднюючих речовин для сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю «Старовірівський птахокомплекс»

Сільськогосподарське товариство з обмеженою відповідальністю «Старовірівський птахокомплекс» спеціалізується на розведенні та утриманні курей-несучок, розташоване за адресою: 63631, Харківська обл., Шевченківський р-н, с. Старовірівка, вул. 40-років Перемоги, 227а.

На території підприємства знаходяться джерела викидів, на яких відбувається викид забруднюючих речовин.

Вплив роботи підприємства на оточуючу атмосферу визначається на підставі аналізу результату розрахунку розсіювання забруднюючих речовин в приземному шарі атмосферного повітря. Він показав, що перевищень ГДК на межі житлової забудови та на межі СЗЗ за вмістом забруднюючих речовин немає.

Скарги та пропозиції надавати до Шевченківської райдержадміністрації за адресою: 63601, сел. Шевченково, вул. Лермонтова, 2. Телефон: (05751) 5-78-03, факс (05751) 5-12-50.

Електронна адреса: shevchrda@ukr.net

За додатковою інформацією звертатися за адресою: 63631, Харківська обл., Шевченківський р-н, с. Старовірівка, вул. 40-років Перемоги, 227а.

Термін подання зауважень один — місяць з дня опублікування.

І. Лісцин, директор.

РЕЄСТРАЦІЙНА ІНФОРМУЄ

Чергові зміни

Відділ з питань державної реєстрації Шевченківського районного управління юстиції Харківської області інформує, що з метою створення зручних та доступних умов для реалізації юридичними і фізичними особами права на одержання адміністративних послуг у сферах державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень, юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців та громадських формувань під час виконання завдань з децентралізації, Міністерством юстиції України прийнято розпорядження № 1395-р від 25.12.2015 року.

Ним передбачено у термін не пізніше 30 квітня 2016 року припинення надання послуг у сферах державної реєстрації на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці органами державної реєстрації, утвореними Міністерством юстиції на підставі звернень виконавчих органів міських рад міст обласного значення, Київської міської, районних, районних у м. Київ державних адміністрацій про забезпечення ними умов, необхідних для реалізації повноважень у сферах державної реєстрації та передачу виконавчим органам міських рад міст обласного значення, Київській міській, районним, районним у м. Київ державним адміністраціям, що діють на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці, реєстраційних справ.

Марина Клінкуш, заступник Шевченківського РЮУ з питань держреєстрації.

ЮВІЛЕЙ

Тримаючи марку

Нещодавно аптечна мережа «Гінсенг» відзначила своє дорослішання — двадцятирічний ювілей з моменту заснування.

Засновником цієї фірми є **Вікторія Бабак**, яка, до речі у 2014 році отримала нагороду «Панацея». Стартуючи з однієї торговельної точки в районі Харківського тракторного заводу, «Гінсенг» зростає, розвивався, міцнішав. Сьогодні це вже 10 аптек (4 — в Харкові та по 3 у Чугуєві й Шевченковому).

Мабуть, в районі пам'ятають ті часи, коли центральна аптека збанкрутіла, пройшло скорочення працівників, спостерігались постійні черги, відсутність ліків. Одночасно довелося звільнитися тринадцятьом фахівцям, серед яких опинилася і **Лідія Проценко**. Це сьогодні вона — виконавчий директор фірми та незмінна керуюча «Гінсенгівським» сектором селища.

— А тоді, — пригадує Лідія Афанасівна, — мене охопив жах і постало запитання: що робити, як жити? Двадцять років відпрацювала на одному місці, а потім залишилась «біля розбитого корита». На сімейній раді було прийнято рішення спробувати відкрити аптечний кіоск на місцевому ринку в приміщенні колишнього універмагу. Далі — біля автовокзалу та в будівлі інфекційного відділення ЦРЛ. Відтоді, забезпеченість району медикаментами значно покращилася. Пішли гарні відгуки, через деякий час аптеки вже користувалися неабиякою повагою.

— А чим продовжуєте підтримувати авторитет?

— По-перше, не випадково обрано саме таку назву підприємства, — говорить співрозмовниця. Адже в перекладі з латини вона означає «жінський» — корінь життя. Як відомо, це універсальний засіб від багатьох хвороб. Тому орієнтуєтесь на даний вислів, намагаємось заповнити полиці наших закладів таким чином, щоб людина могла придбати необхідне відразу й більше ніде його не шукаючи. Тобто, ми маємо ретельно підібраний асортимент який сьогодні перевищує 2 тисячі

одиниць. Також забезпечено великий вибір фітопрепаратів вітчизняних виробників. Вони надходять в розсипній, пакетованій і таблетованій формах. А ще пропонуємо багато дитячих ліків та харчування, супутніх речей з перших днів народження тощо. У нас можна знайти найдефіцитніший товар. У разі його відсутності, доставку після замовлення буде організовано вже наступного дня. Оскільки ми успішно співпрацюємо з різними фірмами, перебою в постачанні ніколи не буває.

По-друге, — продовжує Л. Проценко, — «Гінсенг» з розумінням ставиться до низької платоспроможності споживачів і тому дотримується гнучкої цінової політики та бере участь у багатьох соціальних програмах, приміром, таких як

Аркадівка, Петрівка, працюють аптечні пункти, які ми теж за потреби забезпечуємо медикаментами в повному обсязі.

А ще наша мережа ніколи не залишається осторонь благодійних акцій. Завжди допомагаємо терцентру, лікарні та іншим соціальним об'єктам селища.

Одним із яскравих прикладів благополуччя «Гінсенгу» є те, що в ньому відсутня плінність кадрів. Вже багато років працюють разом: **Людмила Яковенко, Ніна Корж, Світлана Коптева, Наталія Григоренко, Вікторія Тесленко, Наталя Гелета, Марина Рищенко**. Всі вони постійно проходять курси підвищення кваліфікації, самовдосконалення. Це об'єднання однодумців, яким разом добре і працюється, і живеться.

— Наш дружній колектив, — зазначає завідувача, — підібраний за такими основними критеріями, як високий професіоналізм та вміння співчувати людям, від-

«Оранжкард», завдяки чому хворі на астму отримують право на здешевлення життєво необхідних препаратів. Протягом року проводиться робота щодо зменшення цін. З лютого стартувала весняна знижка на ліки для усіх категорій населення. На пенсіонерів розповсюджується постійна пільгова вартість. В екстрених випадках відпуск препаратів здійснюється навіть серед ночі, жодного разу не було відмови в цьому.

У віддалених населених пунктах, таких як Старовірівка, Сподобівка, Гетьманівка, Василенкове,

гукуються на їх потреби. Словом, бажання та вміння допомогти тому, хто цього потребує. Будете впевнені, це не красиві слова, за ними стоїть справа. Людині частенько більше потрібна просто участь в її проблемі, слухна порада. Нас вчили, що майже всі хвороби походять від розладу нервової системи. Тож, не дарма склалася приказка, мовляв, і слово лікує. Це, якщо хочете, фірмовий стиль. Його на «відмінно» засвоїли й підтримують всі без винятку працівники підприємства.

ВІДБУЛОСЯ

В читальному залі Шевченківської ЦРБ 11 лютого пройшло свято закоханих — «Валентинка — серця краплинка». Дитячий бібліотекар ЛЮДМИЛА ГЕТА та бібліограф ОЛЕНА ГУТНІК познайомили учнів 8-10 класів ліцею районної ради з історією виникнення Дня закоханих, розповіли про цікаві факти його відзначення в різних країнах, ознайомили з притаманними традиціями. Під час заходу діти брали участь у різноманітних конкурсах, які провела бібліотекар читального залу ІРИНА ЛІТВІНОВА. Ліцеїсти мали чудову нагоду помандрувати країною любові, поблукати вулицями великого щастя, почути прекрасні слова і чудесну музику, зрозуміти ті істини, які не тільки вчать, а й перевертають все життя. Вони отримали в дарунок «валентинки». Крім цього, ознайомилися з книжковою виставкою «Валентинів день».

Зоя Катречко, методист ЦРБ.

Якщо ми хочемо стати повноправними європейцями, то необхідно знати загальноєвропейську мову. Для підвищення рівня володіння нею, зацікавлення дітей і молоді до її вивчення, 2016-й оголошено Роком англійської мови в Україні.

Напередодні Дня Святого Валентина вчитель англійської мови Старовірівської школи АЛЛА МІРОШНИЧЕНКО оголосила учням про конкурс «валентинок». Їхнє оформлення англійською — було обов'язковою умовою.

Здається, цього дня навіть, повітря навколо було насичене добром та коханням. Тож, учні з великою радістю відгукнулися на заклик і скоро презентували величезну кількість листівок, виготовлених з паперу, стрічок, фольги, бісеру та інших матеріалів.

Журі визначило переможців, якими стали: АНДРІЙ МАРХОВСЬКИЙ (6 клас), ДАНИЛО ПАП (4-й), МІЛЛА РАДЧЕНКО та СОФІЯ ПАП (3-й), ЮЛІЯ ВОРОПАЙ (4-й), ДАРИНА ВІЛКОВА (5-й).

А взагалі, робота з відзначення Року англійської мови тільки розпочинається і на школярів чекає ще багато цікавих заходів.

Євгенія Миргородська, вчитель Старовірівської ЗОШ.

МАЙСТРИ НАШОГО КРАЮ

Мрії збуваються

Людина мріє і тоді вона прагне. А отже — розвивається. А коли ще й займається улюбленою справою, то ні про що інше не може бути й мови.

Адже мрії обов'язково мають здійснюватися!

Так вийшло і у **Тетяни Кануннікової**, яка плідно працює у майстерні з ремонту та пошиття одягу «Фасон». Можливо їй довго цього довелося чекати, багато пережити, але задоволення вона отримує безмежне.

Народилася майстриня у Новій Водолазі, там закінчила 10 класів. Професійну освіту здобула в Харківському текстильному технікумі й за направленням поїхала працювати в Астрахань, на трикотажний комбінат.

— Ми займалися виготовленням пряжі, робота була хороша, й мені подобалась. Там я здобула 5 розряд прядильниці. Потім переїхала в Саратовську область, де закохалась, вийшла заміж і прожила близько шести років. А звідти закортіло повернутись на Україну, — згадує співрозмовниця.

На батьківщину приїхала з трьома дітьми, а потім народилось ще двоє. Родина велика, потреби з кожним роком зростали, тому доводилось постійно покращувати умови праці. Спочатку жили в Краснокутському краї, де Тетяна Семенівна працювала завідувачою дитсадком. Чоловік був ветлікарем, й шукав собі місце роботи за спеціальністю. Тому з часом потрапили до Новомиколаївки. Там жінка працювала в побутокомбінаті, а потім у школі вчителем трудового навчання.

Маючи хист до шиття та в'язання спицями й крючком, полюбливаючи й вишивати, майструвати, готувати Т. Кануннікова заохочувала до мистецтва учнів. Одночасно вона приносила суспільно важливу користь та реалізувала свої таланти. Навчала улюблених справ і власних діточок. Навіть хлопчики **Іван** та **Юрко** приєднувались до сімейного ремісництва.

За життєвими обставинами довелося переїхати в Троїцьке до старшої доньки **Анастасії**, де до пенсії працювала в столовій і продовжувала займатись хоббі. Діти выросли, розлетілися по світу, створили свої сім'ї. Тепер уже бабуся залюбки усім допомагає та підтримує, говорячи «вони в мене найкращі».

— Мрія збулась... Спочатку я хвилювалася чи вийде. Та Анастасія, яка й виділила мені приміщення поряд зі своїм кафе «Альянс», підтримала і постійно допомагає, — з любов'ю продовжує Тетяна. — Розповідала знайомим, розклеювала оголошення по району про відкриття майстерні. Але з часом з'явилися бажані, замовлення накопичувались. Зараз більшість клієнтів звертаються щодо ремонту одягу. Безпосередньо на шиття речей отримую менше заявок. Для охочих пропоную на прокат випускні сукні, концертні чи казкові костюми тощо. Також займаюсь в'язанням, поєднуючи всі варіанти у своїх виробх від звичайних серветок для декору, до кардиганів та довгих суконь. З останнього — почала вишивати стрічками, пошила сумку. Асортимент тканин підбираю й поповнюю самостійно, за можливістю, — з посмішкою додає жінка.

Найперше, що ловить погляд, коли потрапляєш до майстерні «Фасон», це кількість швейної техніки. Тетяна працює тут самостійно, але має чотири машинки. Серед них є й зовсім старенькі екземпляри, з ремонтом яких вона теж справляється сама, і сучасне професійне обладнання. Клієнти трапляються теж різні, але будучи людиною лояльною, вона з усіма знаходить спільну мову.

— Бувають періоди, що роботи, як кажуть, «валом». Особливо багато клієнтів перед школою. Люди перешивають, розшивають, ушивають одяг. Важче працювати зі шкіряними речами та хутром, що я не дуже люблю, але бажачим не відмовляю. Хотілося б когось з дітей залучити до спільної творчості. **Віра** — доня, наприклад, живе неподалік й працює соціальним робітником, але бажання й охоти приєднатися поки що не має. Молодша **Тетяна**, трішки займалась і в'язанням, і ремонтом одягу, але зараз перебуває в декретній відпустці.

Спілкуючись з цією жінкою, розумієш, що джерело її енергії та творчих ідей лише починає бити ключем. Вона, як і в молодості, рухлива, завзята, готова створювати щось нове й цікаве, й надихає цим своїх нащадків. Тож, за красою звертайтеся до майстрині в «Фасон».

Дар'я Черкашина.